

13

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 12 stycznia 1987 r.

w sprawie zasad prowadzenia studiów eksternistycznych w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. O przyjęcie na studia eksternistyczne może ubiegać się osoba, która posiada wiadomości i umiejętności umożliwiające ukończenie studiów:

- 1) jednolitych magisterskich lub równorzędnych,
- 2) uzupełniających zawodowych,
- 3) na drugim kierunku,

bez uczestniczenia w systematycznych zajęciach w systemie dziennym, wieczorowym lub zaocznym.

§ 2. 1. Właściwy minister ustala kierunki studiów, na których mogą być prowadzone studia eksternistyczne, biorąc pod uwagę możliwości realizacji programów nauczania systemem eksternistycznym.

2. Przyjęcie na pierwszy rok studiów eksternistycznych odbywa się w ramach limitu ustalonego dla danego kierunku studiów.

3. O przyjęciu na studia eksternistyczne decyduje właściwa komisja kwalifikacyjna na podstawie wyniku egzaminu wstępnego, a w przypadku uzupełniających studiów zawodowych — egzaminu sprawdzającego z przedmiotów podstawowych dla danego kierunku studiów. Zakres egzaminu sprawdzającego określa dziekan.

§ 3. Osoba przyjęta na studia eksternistyczne po złożeniu ślubowania określonego przepisami ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201) otrzymuje indeks i legitymację z nadrukiem „eksternista”.

§ 4. Student eksternista obowiązany jest do:

- 1) postępowania zgodnie z treścią ślubowania,
- 2) opanowania materiału zawartego w programie nauczania danego kierunku studiów dziennych lub — w przypadku studiów uzupełniających — w programie studiów zaocznych, w oparciu o wykaz przedmiotów ustalony przez dziekana właściwego wydziału oraz literaturę wskazaną przez wyznaczonego przez dziekana nauczyciela akademickiego,
- 3) opracowania na rok akademicki harmonogramu zdawania egzaminów, który po zatwierdzeniu przez dziekana stanowi podstawę rzliczenia studenta eksternisty z postępów w nauce; harmonogram, w uzasadnionych przypadkach, może obejmować okresy inne niż rok akademicki.

§ 5. 1. Okresem zaliczeniowym na studiach eksternistycznych jest okres objęty harmonogramem zdawania egzaminów, o którym mowa w § 4 pkt 3.

2. Student eksternista zdaje egzaminy ze wszystkich przedmiotów przewidzianych dla danego kierunku planem studiów dziennych; a w przypadku studiów uzupełniających — planem studiów zaocznych, z wyjątkiem przedmiotów „zajęcia wojskowe”, „szkolenie obronne” i „wychowanie fizyczne”. Na kierunkach, na których plany studiów przewidują ćwiczenia laboratoryjne, egzamin obok części ustnej lub pisemnej na wniosek egzami-

natora może obejmować część praktyczną przeprowadzoną w laboratorium szkoły wyższej.

3. Oceny ze wszystkich egzaminów wpisywane są do indeksu.

4. Student eksternista ma prawo do zdawania jednego egzaminu poprawkowego z każdego nie zdanego przedmiotu.

5. Na wniosek studenta eksternisty, złożony w ciągu 7 dni od daty egzaminu poprawkowego, dziekan może zarządzić w uzasadnionych przypadkach egzamin komisyjny. Dziekan może również zarządzić egzamin komisyjny z własnej inicjatywy. Komisji egzaminacyjnej nie może przewodniczyć osoba uprzednio egzaminująca studenta.

§ 6. Nad przebiegiem studiów studenta eksternisty lub grupy studentów eksternistów sprawuje opiekę nauczyciel akademicki wyznaczony do tej funkcji przez dziekana właściwego wydziału.

§ 7. 1. W stosunku do studenta eksternisty, który w okresie zaliczeniowym, o którym mowa w § 5 ust. 1, nie zdał z wynikiem pozytywnym wszystkich egzaminów przewidzianych harmonogramem zdawania egzaminów, dziekan wydaje decyzję o:

- 1) uzupełnieniu przez studenta zaległości w wyznaczonym terminie albo
- 2) skreśleniu z listy studentów eksternistów.

2. Studenta eksternistę, który w dwóch kolejnych terminach nie przystąpił do określonych harmonogramem egzaminów, skreśla się z listy studentów eksternistów, chyba że bez zbędnej zwłoki usprawiedliwi swoją nieobecność.

§ 8. 1. Student eksternista powinien złożyć opiekunowi, o którym mowa w § 6, plan pracy dyplomowej co najmniej na dwa lata przed przystąpieniem do egzaminu dyplomowego. Pracę dyplomową student eksternista składa co najmniej trzy miesiące przed terminem egzaminu dyplomowego.

2. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest:

- 1) zdanie egzaminów ze wszystkich przedmiotów przewidzianych w planie studiów,
- 2) uzyskanie oceny co najmniej dostatecznej z pracy dyplomowej.

3. Zasady przeprowadzania egzaminu dyplomowego oraz jego oceny określają przepisy regulaminu studiów właściwej szkoły wyższej.

4. Ukończenie studiów przez studenta eksternistę następuje po zdaniu egzaminu dyplomowego.

5. Absolwent studiów eksternistycznych otrzymuje dyplom ukończenia studiów wyższych. Ostateczny wynik studiów oblicza się zgodnie z zasadami obowiązującymi na studiach dziennych.

§ 9. 1. Student eksternista obowiązany jest ukończyć studia w terminie nie dłuższym niż dwa lata od okresu trwania studiów dziennych na danym kierunku studiów.

2. Student eksternista obowiązany jest ukończyć studia zawodowe w terminie nie dłuższym niż jeden rok od okresu trwania studiów zaocznych lub wieczorowych na danym kierunku studiów.

3. W razie powołania do służby wojskowej pobierającego naukę w systemie studiów eksternistycznych, terminy ukończenia studiów, o których mowa w ust. 1 i 2, przedłuża się o czas odbywania służby wojskowej.

§ 10. Studentom eksternistom, którzy są pracownikami uspołecznionych zakładów pracy, przysługują świadczenia na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z upływem miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego:
w. z. C. Królikowski

14

ZARZĄDZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 23 grudnia 1986 r.

w sprawie zniesienia ochrony obszarów uznanych za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180), w związku z częścią A załącznika nr 3 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się ochronę:

- 1) obszaru jeziora Tyrsko o powierzchni 20,70 ha uznanego za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro koło Gutkowa”, położonego w gminie Jonkowo w województwie olsztyńskim,
- 2) obszaru leśnego o powierzchni 3,56 ha, uznanego za rezerwat przyrody pod nazwą „Krupa”, położonego w Nadleśnictwie Antonin, w województwie kaliskim,
- 3) obszaru leśnego o powierzchni 1,40 ha, uznanego za rezerwat przyrody pod nazwą „Bujny”, położonego w Nadleśnictwie Meszcze, w województwie piotrkowskim,
- 4) obszaru o powierzchni 1,51 ha uznanego za rezerwat przyrody pod nazwą „Solnisko w Kołobrzegu”, poło-

żonego na terenie miasta Kołobrzegu, w województwie koszalińskim.

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 41, poz. 267),
- 2) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15 września 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 75, poz. 446 i z 1962 r. Nr 33, poz. 157),
- 3) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 października 1965 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 64, poz. 357),
- 4) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 października 1965 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 64, poz. 362).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:
S. Jarzębski

15

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO ORAZ KOMUNIKACJI

z dnia 29 grudnia 1986 r.

w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych paliw płynnych powstających podczas składowania, przyjmowania i wydawania oraz w transporcie samochodowym.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 8 ust. 1 pkt 1 i § 9 ust. 1 i 2 zarządzenia nr 27 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1983 r. w sprawie zasad i trybu oraz organów właściwych do ustalania norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 30, poz. 161) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się krajowe normy ubytków naturalnych paliw płynnych, powstających podczas składowania, przyjmowania i wydawania oraz w transporcie samochodowym, określone w tabelach nr 1—10, zwane dalej „normami ubytków”, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Norm ubytków nie stosuje się w jednostkach podległych Ministrom Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Ustala się odmienne normy ubytków dla okresu letniego i okresu zimowego.

§ 4. Normy ubytków określone w załączniku nr 1 są wielkościami maksymalnymi i mogą być stosowane tylko w razie udokumentowanego powstania ubytku.

§ 5. Sposób stosowania norm ubytków określa instrukcja stanowiąca załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 20 grudnia 1958 r. w sprawie norm ubytków naturalnych produktów i surowców naftowych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 4, poz. 17).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego: E. Grzywa
Minister Komunikacji: J. Kamiński